

Tentoonstelling

Chinese Kunsthal

Wie Sjanghai aandoet, mag het nieuwe Rockbund Art Museum niet missen. Zeng Fanzhi toont er zijn surrealistische beelden en dreigende landschappen.

Sjanghai kende in de jaren twintig van de vorige eeuw een roemruchte jazzperiode die zich voornamelijk afspeelde in de 'Britse' wijk. De buurt raakte in het slop, maar het Rockbund Art Museum (RAM), dat eerder dit jaar na zeven maanden restauratie is heropend, moet haar weer opwaarderen tot toeristische trekpleister. Evenals toen vestigen zich ook nu westerse reclame- en ontwerpbureaus in de wijk. Anno 2010 werken hier diverse Nederlandse grafisch ontwerpers en architecten die de economische crisis in eigen land ontvluchtten.

Het RAM zelf is gehuisvest in het pand waar aanvankelijk de Royal Asiatic Society en later de National Industrial Bank waren gevestigd. In 1932 vermengde de Britse architect George Wilson westerse en oosterse elementen in het gebouw, dat doet denken aan De Bazels gebouw van de Nederlandsche Handel Maatschappij in de Amsterdamse Vijzelstraat — nu stadsarchief.

David Chipperfield Architects — met een vestiging in Sjanghai — behandelde het bejaarde gebouw met alle eegards. De gevels werden gerestaureerd met de oorspronkelijke lichte bepleistering. Na het slopen van latere aanbouswels kreeg het pand zijn lange, slanke silhouet van weleer terug. Op de punt van het dak landde een ufo, zo lijkt het wel.

Binnen herstelde Chipperfield het atrium, de lifthal en het trappenhuis, leidend naar kleine museumzalen en een café annex dakterras. Het is aangenaam om daarboven een museumbezoek te beginnen en dan rond te kijken. Beneden wemelt het straatleven in de volksbuurt. Aan de andere kant kijk je over de Huang-Pu rivier in de richting van Pudong, het financiële centrum met zijn hoogbouw. Jewaant je in hartje New York.

Het RAM opende dit voorjaar met een door de installatiekunstenaar Cai Guo-Giang georganiseerde groepsexpositie met 'boerenuitvindings' en hun zelfgemaakte voer-, vaar- en vliegtuigen. Hun werk deed denken aan dat van kunstenaars als Panamarenko en Da Vinci, maar dan in veelvoud en in werkende toestand. Eén Chinese boeren-Da Vinci overleefde de proefvlucht in zijn vliegtuigje niet. Het wrak werd gereconstrueerd en prijkte op de tentoonstelling.

De vrolijke openingsexpositie paste perfect

Zeng Fanzhi, 'This land is so rich in beauty', 2009.

FOTO: RAM

bij het laagdrempelige kunsthalmmodel dat de Taiwanese directrice Hsiangling Lai nastreeft voor het RAM. Maar zij wil ook dat het fungeert als platform voor internationale uitwisselingen met kunstenaars en curatoren, ook Nederlandse. Doelbewust doet het RAM niet aan collectievorming. Noch wil het blockbusters organiseren met klassieke modernisten als Dali en Picasso, zo ongeveer de meest actuele kunst die een Chinese cultuurliefhebber kan verdragen.

Lai: 'Gewone mensen in Sjanghai bezoeken zelden musea met hedendaagse kunst en tot nu toe heeft de gemeente ook geen plannen in die richting.' Culturele initiatieven worden overgelaten aan particuliere investeerders. Die bieden Chinese kunstenaars, in tegenstelling tot de

staatsmusea, de kans om te exposeren.

Bij het RAM loopt nu een tweede tentoonstelling met werk van de hedendaagse schilder Zeng Fanzhi. Wie zijn eerdere werk kent, staat wat verbaasd te kijken. Zeng schilderde eerst karikaturale mensen met maskers als mild commentaar op wat het huidige kapitalistische communisme met gewone Chinezen doet. Aardig maar ook wat stereotiep voor de lang geboycotte generatie van Tienamen-kunstenaars van de jaren '80, waartoe ook Zeng behoort. Zeng maakt nu surrealistische beelden en schildert dreigende landschappen die een gladdere uitvoering van de materieschilderijen van de Duitse kunstenaar Anselm Kiefer lijken.

Chris Reinewald

Zeng Fanzhi, schilderijen, beelden

T/m 9 december 2010, Rockbund Art Museum, 20 Huqiu Road, Huangpu District, Sjanghai www.rockbundartmuseum.org/en/en_index.asp

Het museum in Sjanghai fungeert als platform voor internationale uitwisselingen